

**HNK U SPLITU SE PRVI PUT NAKON 1978. GODINE
POSTAVLJA NAJMRAČNIJA VERDIJEVA OPERA**

Povratak Simona Boccanegre

SPLIT • Prva operna premijera ove sezone u HNK Split - najavljena za subotu 25. studenoga - bit će Verdijev "Simon Boccanegra", koji je u tom teatru zadnji put postavljen 1978. godine.

Redatelj predstave je **Petar Selem**, a izvedbom će ravnati maestro **Ivan Repušić**, koji je uskočio umjesto najavljenoga dirigenta **Mira Belamarića** - njegovo odustajanje opravdali su iz kazališta zdravstvenim razlozima.

Ovu Verdijevu operu, melodramu s prologom u tri čina, postavio je redatelj Selem u Zagrebačkom HNK 2003. godine, i za nju dobio veoma dobre kritike, a splitska predstava koristit će zagrebačke kostime koje je izradila Selemova stalna suradnica **Dora Argento** i scenografiju **Vasilija Jordana**.

Plavi tonovi

Kostimi i scena plavim tonovima naglašavaju prisutnost mora kao svestremenoskog elementa i poveznice među ljudima, a i zadnje riječi Simona Boccanegre upućene su upravo moru. Za soliste su ipak načinjeni novi kostimi, a Split će imati jaku pjevačku podjelu domaćih i gostujućih solista.

SELEMOVO "GOSTOVANJE"

Mnogi pamte predstavu koja je postavljena na "Splitskom ljetu" 1978. kao vrlo uspješnu. Novu verziju kojom će ravnati maestro Repušić postavio je redatelj Selem u zagrebačkom HNK 2003. godine

Naslovnu ulogu Boccanegre, genoveškoga dužda, tumačit će mladi bugarski bariton **Kiril Manolov**, koji je od ove sezone postao članom splitske opere, a publika ga je već čula na Splitskom ljetu u "Aidi" i "Nabuccu".

Ovoljetna Aida, Ruskinja **Olga Romako**, gostovat će u predstavi u ulozi Amelie, kao i **Božidar Nikolov**, koji se na splitskoj sceni okušao kao Don Jose u operi "Carmen". Uloga Jacopa Fiesca pripala je splitskom basu **Ivici Čikešu**, a kao solisti nastupaju još **Ozren Bilušić**, **Siniša Štrok**, **Božo Župić**, **Vinko Maroević**, **Špiro Boban** i **Barbara Sumić**.

Najmračniji Verdi

Operu "Simon Boccanegra" obično se opisuje kao jedno od najmračnijih i najtragičnijih Verdijevih djela,

puno dramskih sukoba i stalne nesreće, koje lijepo presijecaju rijetke arije i dueti, proplamsaji sreće i lirске nježnosti.

Prvu verziju djela napisao je Verdi još 1857. godine prema drami Španjolca **Antonija Garcie-Gutierrez** koji je napisao i "Trubadura". Libretist je bio **Francesco Maria Piave**, a izvedena je u venecijanskom teatru "La Fenice". Slavni je skladatelj bio nezadovoljan ishodom, pa se obratio **Arrigiu Boitu**, koji je libreto temeljito preradio i načinio novu, konačnu verziju, koja je 1881. na pozornici milanske "Scale" doživjela pravi trijumf.

U novoj verziji ostalo je dosta romantičnih elemenata, mržnje, spletke, bodeža i otrova, zamjene identiteta, izgubljenog, pa pronađenog djeteta i zatočeništva, ali u prvi plan izbija ipak

Splitska verzija zagrebačkoga postava će imati jaku pjevačku podjelu domaćih i gostujućih solista

Lažljiva čarolija

Kao što je o predstavi zapisao redatelj Selem, "Simon Boccanegra" mogli bismo čitati kao političku dramu sa sukobima, ratovima i pobunama, ali bilo bi to nepotpuno čitanje. Osobne drame koje se istodobno zbivaju, pripadaju najsvećenijem svjetu mašte, ali poprimaju i neko novo, kobno značenje. Kada se god pojavi na obzoru nekakva svijetla crta, natruha sreće, dolazi do naglog obrata i potvrđuje Fiescove riječi da je na ovome svijetu sreća tek lažljiva čarolija.

Jasmina PARIĆ

misija duždeva, koji u 14. stoljeću već razmišlja o ujedinjenju Italije i želi izmiriti sukobe među staležima u svome gradu.

Tako opera dobiva duboki općeljudski značaj i širinu ali, njenog protagonista dužda, bivšeg gusara, ne prestaju sustizati privatne nesreće.

Stari "Boccanegra"

Ova je opera možda najtamnija stranica Verdijeve literature, ali i jedna od najljepših: mračna priča ozarena je humanošću, a nad kaosom egzistencije uzdiže se plemenita ideja pomirenja, nagon oprosta i prijedlog ljubavi, zaključuje Selem.

U Splitu "Simon Boccanegra" nije bilo na sceni skoro tri desetljeća. Međutim, mnogi pamte predstavu koja je postavljena na "Splitskom ljetu" 1978. kao izvanredno uspješnu. Tadašnja kritika natjecala se u pohvalama, a na Peristilu se zadržala tri godine. Redatelj je bio **Tomislav Kuljiš**, dirigent **Nikša Bareza**, a pjevali su **Ferdinand Radovan**, **Cynthia Hansell-Bakić**, **Gianini Sanzin**, **Tomislav Neralić**, **Ante Matanović** i **Vinko Varvodić**.